

Από το συναξάρι - Ο όσιος Αλέξανδρος του Όσεβεν

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 20 Απριλίου, 2019

20 Απριλίου

Πέμπτος γιος ενός γαιοκτήμονα της περιοχής της Λευκής Λίμνης, ο όσιος Αλέξανδρος γεννήθηκε το 1427 και από παιδί επέδειξε μεγάλο πόθο για την μελέτη των ιερών βιβλίων και διακρίθηκε για την ευλάβειά του. Αρνήθηκε να νυμφευθεί και ασπάσθηκε τον μοναχικό βίο σε ηλικία δεκαοχτώ ετών, στη Μονή του Αγίου Κυρίλλου της Λευκής Λίμνης (9 Ιουν.). Βλέποντας την ταπείνωση και τον ένθεο ζήλο του, ο ηγούμενος της μονής πρότεινε να γίνει αμέσως η κουρά του, ο όσιος όμως αρνήθηκε και παρέμεινε δόκιμος επί έξι σχεδόν χρόνια, αφοσιωμένος στην διακονία όλων των αδελφών.

Στο μεταξύ ο κατά σάρκα πατέρας του είχε ιδρύσει ένα χωριό στις όχθες του ποταμού Κουργιούγκα, στην επισκοπική επαρχία του Όλονετς και του είχε δώσει το οικογενειακό τους όνομα: Όσεβεν. Μία μέρα που ο Αλέξανδρος επισκέφθηκε τους γονείς και τα αδέρφια του, βρήκε εκεί μια τοποθεσία αποκομμένη από τον κόσμο και ο πατέρας του υποσχέθηκε να τον βοηθήσει να χτίσει ένα κελλί για να αποσυρθεί εκεί ο Αλέξανδρος και να ζήσει το υπόλοιπο του βίου του στην ησυχία.

Όταν επέστρεψε στο μοναστήρι, ο όσιος ανέλαβε διάφορα διακονήματα στο μαγειρείο και στον φούρνο και χειροτονήθηκε διάκονος. Τρεις φορές άκουσε φωνή ουράνια να τον καλεί να επιστρέψει στο Όσεβεν για να ιδρύσει εκεί μονή. Ανέφερε το γεγονός στον ηγούμενο, ο οποίος του έδωσε ευλογία και μία εικόνα της Παναγίας Οδηγήτριας, με την οποία ο όσιος καθάγιασε την τοποθεσία. Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον αρχιεπίσκοπο του Νόβγκοροντ Ιωνά (1459-1470) και διορίστηκε ηγούμενος του καθιδρύματος. Άρχισε αμέσως την ανέγερση ναού αφιερωμένου στον άγιο Νικόλαο, και χάρις στη συνδρομή του κατά σάρκα πατέρα του το έργο πολύ σύντομα ολοκληρώθηκε.

Κινούμενος από διάπυρο ζήλο, ο όσιος Αλέξανδρος καθιέρωσε αυστηρό τυπικό στην αδελφότητα και ενεθάρρυνε τους μοναχούς στα έργα της αρετής, λέγοντας: «Ιδού η οδός της σωτηρίας: νηστεία, προσευχή, καρδιά καθαρά, ταπείνωση έναντι όλων, ειλικρινής αγάπη προς τον Θεό, ελεημοσύνη προς τους πτωχούς, φιλοξενία προς τους ξένους, επίσκεψη των φυλακισμένων». Οι απαιτήσεις του ήσαν τέτοιες, ώστε κάποιοι από τους μαθητές του προτίμησαν να φύγουν από την αδελφότητα και να ζήσουν ως ερημίτες στα πέριξ, στερούμενοι όμως με τον τρόπο αυτό την παραινετική παρουσία του οσίου.

Πλήθος μοναχοί και λαϊκοί έρχονταν από παντού για να ακούσουν τη διδασκαλία του. Η σκληραγωγία και ο άθλος της πνευματικής καθοδήγησης επηρέασαν την υγεία του και ο όσιος αρρώστησε. Αντί για άλλη θεραπεία, επικαλέστηκε την βοήθεια του αγίου Κυρίλλου, ο οποίος του παρουσιάστηκε ενδεδυμένος στα λευκά, έκανε το σημείο του Σταυρού πάνω στον άρρωστο και τον διαβεβαίωσε ότι πάντα θα έχαιρε της προστασίας του, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα εγκατέλειπε ποτέ το μοναστήρι.

Μετά από είκοσι επτά χρόνια αδιάκοπης άσκησης, ο όσιος Αλέξανδρος αναπαύθηκε ειρηνικά εν Κυρίω το 1479. Μερικά χρόνια αργότερα, ενώ έσκαβαν για να θεμελιώσουν νέο ναό, οι μοναχοί βρήκαν τα λείψανα του οσίου άφθορα και τα κατέθεσαν σε παρεκκλήσιο του καθολικού της μονής, όπου έχουν επιτελέσει πολυάριθμα θαύματα.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος όγδοος, Απρίλιος, σελ. 196. Ίνδικτος, Αθήναι 2007)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)